

Guds utvaldhhet och vårt val

"Många är kallade, men få är utvalda."

Jesus berättade liknelser för att visa hur Guds välde fungerar. En av dessa liknelser (Matt. 22, 2 - 14) handlar om en kung som ordnar ett bröllop för sin son och bjuder in gäster till bröllopfesten. Många av de inbjudna gästerna tackar nej till inbjudan. Därför bjuder kungen in många gäster som inte borde ha varit med på festen, särskilt sådana som normalt betraktas som avskum. De inbjudna gästerna som inte ville komma får sedan inte vara med på festen. Jesus avslutar med meningen: "Många är kallade, men få är utvalda." (Matt 22:14) I den här liknelsen utgår den som bjuder in från att alla som bjuds in är välkomna. Det är sedan de inbjudnas beslut att inte vilja komma som leder till att de inte längre får komma till bröllopet, dvs. inte längre är utvalda.

Gud inbjuder människorna att ta emot den frälsning som han har förberett för dem

Gud hade räddat Israels folk från Egypten, slutit ett förbund med dem på Sinai och sedan lett dem till gränsen till det förlovade landet. I det ögonblicket kunde de ha gett sig iväg och helt erövrat det utlovade landet. Men folket gjorde uppror och fick sedan vandra genom öknen i 40 år tills hela generationen av upprorsmakare hade dött. Efter det kunde Israel ha erövrat hela det utlovade landet, men de erövrade inte allt, och de hedningar som överlevde ledde sedan israeliterna till avfall från Gud och till katastrofer gång på gång. David blev kung, och hans kungadöme skulle ha varat för evigt, men hans efterträdares synd ledde först till att hans rike förminskades och senare till att det förstördes.

Jesus själv bjöd in: "Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så skall jag ge er vila. Tag mitt ok på er och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat, så skall ni finna vila för era själar. Ty mitt ok är lätt och min börda är lätt." (Matt. 11, 28 - 30) Och i Bibelns sista bok, Uppenbarelseboken, finns inbjudan: "Och Anden och bruden säger: 'Kom!' Och den som hör, han skall säga: 'Kom!' Och den som törstar, han skall komma; och den som vill, han skall fritt få dricka livets vatten." (Upp 22:17) Aposteln beskriver sin tjänst med orden: "Så är vi då ambassadörer i Kristi ställe, eftersom Gud kallar genom oss: Låt er försonas med Gud." (2 Kor 5:20) Paulus hela gärning är en förkunnelse av den nåd som Gud har förvärvat åt oss i Kristus och som vi nu inte längre behöver betala något för, och en uppmaning att tacksamt ta emot denna nåd och förtrösta på den så att den också kan bli verksam för oss.

Gud är suverän och styr och Han ser allt i det förflutna. Nutid och framtid

Den moderna vetenskapen har slagit fast att tid och rum samt materia och energi är mycket nära förbundna med varandra. Tid, rum och materia skapades tillsammans av en extremt intelligent varelse som existerar utanför tid och rum, men som ser allt som händer i tid och rum och som kan påverka och förändra allt detta var som helst och när som helst i tid och rum. Vi upplever hur tiden går, den ena efter den andra, hur sa-

ker har hänt i det förflutna och hur beslut i det förflutna avgörs. Nuet är den tid då besluten fattas. I framtiden är många möjligheter fortfarande öppna, medan Gud ser allt i det förflutna, nuet och framtiden samtidigt.

Med Albert Einsteins speciella relativitetsteori har vi lärt oss nya saker om hur det rumsliga och tidsmässiga avståndet mellan händelser förändras när de betraktas från en observatör som rör sig med hastigheten v . Det viktigaste resultatet är att händelser som betraktas från en observatör i vila inte längre är samtidigt för en observatör i rörelse. För en ljuspartikel (foton) som sänds ut från en atom på solen och som sedan färdas 150 miljoner km till jorden på ca 8 minuter med en hastighet av knappt 300.000 km per sekund, och som sedan tas emot på näthinnan i ett av våra ögon, sker utsändningen och registreringen av ljuspartikeln på samma plats och vid samma tidpunkt. Eftersom detta redan sker med något så enkelt som en ljuspartikel, ser jag inga problem med att anta att Gud med en enda blick ser hela kosmos med alla dess atomer i hela dess historia från början till slut i det förflutna, nuet och framtiden.

Kan vi verkligen bestämma, eller är allting förutbestämt?

Gud är herrarnas herre och kungarnas konung. Men han ger människan möjlighet att välja. Han begränsar medvetet sin suveränitet eftersom han vill ha ett frivilligt ja från oss. Gud är kärlek, och han ger oss möjlighet att älska honom frivilligt och utan tvång. Genom att göra det ger han oss en värdighet som många av hans skapelser inte har. Det är friheten att känna igen och fatta beslut som gör oss till Guds avbilder. Våra beslut är så viktiga att de påverkar historiens gång. I Jonas bok får vi veta hur Gud hade planerat att förstöra staden Nineve, men hur denna onda stad vände tillbaka till Gud och fick leva vidare. Det finns dock en möjlighet att en person som avvisar Guds ord och inte vill höra dem inte kommer att kunna höra dem senare.

Vi är förtryckta av många saker som vill hindra oss från att fatta ett fritt beslut. Framför allt vill Satan manipulera oss så att vi fattar fel beslut eller till och med blir så upptagna av många saker som upptar oss. Många rädslor vill ta oss så till fånga att vi inte längre kan tänka klart. För att vi överhuvudtaget ska kunna fatta ett beslut måste Gud först ge oss möjligheten att göra det. Vi förtjänar inte det, men Gud ger oss det gärna. Detta är Guds nåd som föregår vårt beslut.

Skapar Gud ett stort antal människor som redan från början är dömda till fördömmelse, och ett litet antal som kommer att bli räddade?

Det som Paulus skriver i Romarbrevet kapitel 9, verserna 15 - 20 verkar tyda på detta. Om så vore fallet skulle dock alla Guds inbjudningar till syndare vara meningslösa, precis som om jag skulle bjuda in mina sopptallrikar, bord och stolar och uppmana dem att ge sina liv till Jesus. Varje uppmaning till tro skulle då också vara meningslös. Men det faktum att Gud vill att alla människor ska bli frälsta och komma till insikt om sanningen talar emot detta. (1 Tim. 2:4) I liknelsen om inbjudan till bröllopfesten blir det mycket tydligt att de inbjudna hade en chans i början och uteslöts först

efter att de hade avvisat inbjudan. Efter det var de de sämre kärnen. Om man läser Apostlagärningarna i sitt sammanhang blir det mycket tydligt att det i början finns ett erbjudande till Israel om att om Israel omvände sig skulle Jesus mycket snart komma tillbaka och bringa de tider av vederkvickelse som utlovas i Bibeln (Apg 3:19 -21). Israel kunde ha omvänt sig, men det vägrade alltmer och dörrarna för evangeliet stängdes alltmer där. Paulus drar då slutsatsen att Israel delvis är förhärdad tills hela antalet hedningar har kommit in, och att hela Israel då kommer att komma till tro på Jesus. (Rom. 11, 25 - 26).

Jesus själv profeterade att Jerusalem och templet skulle förstöras, att stora katastrofer då skulle inträffa och att Jesus skulle komma så att alla kunde se honom. (Mk. 13, 26) Tydligen förväntade sig Jesus fortfarande att hans återkomst skulle äga rum under hans lärjungars livstid.

Varför är det så viktigt att Jesus kommer tillbaka, synlig för alla?

"När Kristus, vårt liv, blir uppenbarad, då skall också ni bli uppenbarade med honom i härlighet." (Kol. 3, 4) "Ty skapelsens ivriga förväntan längtar efter att Guds söner skall uppenbaras i härlighet, för då skall den bli fri. Ty denna skapelse underkastades förgänglighet, inte frivilligt utan på grund av honom som underkastade den, men ändå i hopp, eftersom skapelsen själv också kommer att frigöras från förgänglighetens slaveri till friheten i Guds barns härlighet. Ty vi vet att hela skapelsen stönar och plågas med oss ända till nu." (Rom. 8, 19 - 22) Alla som har en liten aning om lidandet i djurvärlden, hur djur måste leva i skräck och slukas, och alla som kan känna lite empati med ondskans och förstörelsens verkningar i människans historia, förfasas över den gigantiska mängd lidande som har ackumulerats genom århundradena. Om Jesus hade återvänt i härlighet för alla att se under det första århundradet efter sin födelse, vad skulle då hela skapelsen och särskilt hela mänskligheten ha besparats? Folkmorden på judarna och armenierna, masslakten under de två världskrigen, den franska revolutionens terror, marxismen, nationalsocialismen och i islams namn, de många sjukdomarna och epidemierna ... ! Uppenbarligen blev historien inte som Gud hade planerat den.

Varför har Jesus ännu inte återvänt i härlighet?

Kort sagt: vi var inte redo.

Paulus skriver i 1 Korintierbrevet 15:51 ff: "Se, jag säger er en hemlighet: vi skall inte alla sova, utan vi skall alla förvandlas, och det plötsligt, på ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Ty basunen skall ljuda, och de döda skall uppstå oförgängliga, och vi skall förvandlas." Uppenbarelseboken, den sista boken i Bibeln, ger en mer detaljerad redogörelse för vad som händer när den sista basunen ljuder: Först förkunnas det i himlen att Gud Fadern och Jesus Kristus nu äntligen har intagit sitt välde. Sedan ser vi som ett tecken i himlen: en kvinna föder ett barn, en drake, Satan, vill sluka detta barn, men detta barn förs bort till Gud och hans tron. Denna kvinna är Jesu Kristi kyrka, som föder fram en särskild grupp människor. Denna grupp kristna rycks sedan

upp i himlen till Gud och till Guds tron, medan kyrkan av Gud förflyttas till vildmarken, där den är i säkerhet för Satan. Nu börjar ett krig i himlen, där ärkeängeln Mikael och hans änglar för krig mot Satan och hans änglar, vilket leder till att Satan och alla hans änglar helt fördrivs från himlen till jorden. Och det hörs ett högt segerrop i himlen, som lyder: "Nu har vår Guds frälsning och makt och konungadöme och hans smordes myndighet kommit, ty våra bröders anklagare, som dag och natt anklagade dem inför Gud, har kastats ut. Och de övervann honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord, och de älskade inte sina liv intill döden." (Upp. 12, 10 - 11). Jesus, som kunde säga om sig själv "All makt i himlen och på jorden har getts åt mig". (Matt 28:18) fick uppenbarligen vänta på en del av sin kropp tills han kunde utveckla detta fullt ut.

Denna seger vinnas när människor verkligen accepterar verkligheten i Jesu offer och tror att det är starkare än all fiendens makt och all den skada Satan har åstadkommit i deras liv och i alla situationer de ställs inför. Jesu seger fungerar när vi tydligt vittnar om den för andra. Och Jesu seger är särskilt effektiv när vi inte längre fruktar döden, när Guds kärlek, som inte söker sin egen, fascinerar oss så mycket att vi vill leva den till varje pris, för att den är så vacker och god, för att Gud är värd det, och för att våra liv vilar i Guds mäktiga och samtidigt mycket ömma hand. När Guds kärlek faller in i våra hjärtan gör den det omöjliga möjligt, i oss och genom oss.

Senare står det om denna folkmassa: "De följer Lammet vart han än går" (Upp 14:4), det vill säga genom förnedring, fattigdom, lidande och död, till uppståndelse, ära och en plats vid Guds högra sida, högt över alla makter och myndigheter. Den vedermöda som vi nu går igenom som Jesu efterföljare "ger en oerhört stor härlighet åt oss som inte ser på det som syns, utan på det som inte syns". (2 Kor 4:17-18) Ibland kan vi redan se en liten glimt av denna härlighet här på jorden. Men framför allt: "Vi är stolta över vedermödor, eftersom vi vet att vedermödor föder tålamod, tålamod föder provotid och provotid föder hopp. Hoppet gör oss inte besvikna, eftersom Guds kärlek har utgjutits i våra hjärtan genom den helige Ande som har getts oss." (Rom. 5, 3 - 5)

Paulus skriver i Filipperbrevet, det brev han skrev strax före sin död till den församling som stod honom närmast och som han hade en särskilt nära relation till, att varje kristen bör ha samma inre inriktning som Jesus: var beredd att släppa allt och slutligen inte ha något eget, var beredd att gå igenom förnedring, lidande och död för att sedan av Gud uppväckas till ett nytt liv, till ett liv i härlighet och för att upphöjas till en ställning långt över alla andra ställningar. (Fil. 2, 5 - 11)

Varför valde Jesus den här vägen, och varför vill han att vi ska följa den?

Jag lärde mig uttrycket av Loren Cunningham, grundaren av Youth with a Mission, en mycket erfaren kristen. "Om vi vill besegra en ande, måste vi komma i motsatt anda." Satan vill leva oberoende av Gud och vill därför samla på sig så många ägodelar som möjligt, vara mäktig av egen kraft, brutalt hävda sin makt överallt på andras bekostnad. Jesus levde precis tvärtom: Han var beroende av Gud Fader och varken ma-

nipulerade eller tvingade någon. Det är därför hans lydnad mot Gud alltid är frivillig och full av tillit, och hans lärjungars lydnad mot honom är också alltid frivillig. Jesus litade på att Gud skulle ge honom allt han behövde vid rätt tidpunkt och att Fadern skulle ge honom rättvisa vid rätt tidpunkt. Och det var just på det sättet som Satan besegrades en gång för alla. Om vi lever med den här inställningen kommer vi att vara fria från alla Satans anspråk och all manipulation, och Gud vill ge oss mycket rika gåvor. När vi lever med Jesus på det här sättet, tas vi in i hans natur, hans väsen, och vi får del av hans härlighet och hans välde. Det är på detta sätt vi finner vårt sanna öde.

När vi är sådana i Kristus söker vi inte vårt eget, eftersom vi har en identitet i Kristus och tar emot allt som en gåva från den himmelske Fadern. Vi glömmar oss själva när vi älskar, men det är just i detta som vi blir en omisskännlig och oersättlig personlighet inför Gud med våra speciella gåvor och ämbeten. Vi upplever en inre enhet i en stor mångfald.

Det är mycket bra om vi nu kan uppleva återlösning, befrielse och förnyelse genom Jesus och hans dyrbara närhet på många olika sätt här i livet. Men vårt öde går långt utöver detta. Vi följer Jesus på hans väg genom förödmjukelse, lidande och död här på jorden, men också på hans väg genom att bli uppväckt av Gud till ett nytt liv, genom att ta emot Guds ära och en plats vid Guds högra sida, den högsta auktoriteten i himlen och på jorden (Matt 28:19). Detta är redan sant för oss idag. Gud har redan uppväckt oss tillsammans med Jesus och satt oss på tronen tillsammans med Jesus (Ef. 2:6). I Romarbrevet skriver Paulus: "Anden själv vittnar för vår ande att vi är Guds barn. Men om vi är barn, så är vi också arvingar: Guds arvingar och Kristi medarvingar, om vi lider med honom så att vi också kan få härlighet tillsammans med honom." (Romarbrevet 8:16-17) Det vi kommer att få av Gud är så mycket bättre och vackrare än allt vi måste uthärda nu. "Ty det tillfälliga (jämförelsevis) lilla måttet av bedrövelse ger i mycket högre grad en evig vikt av härlighet utan mått för oss som inte ser på det synliga utan på det osynliga, för det synliga är tillfälligt men det osynliga är evigt. (2 Kor 4:17-18) "Ty jag anser att lidandet nu inte är värt att nämna i jämförelse med den härlighet som skall uppenbaras för oss." (Rom 8:18)

Varför är det så få kristna som är redo för den här vägen?

Det förefaller mig som om fienden har ett mycket starkt intresse av att försäkra sig om att han kan fortsätta att regera ostört och plåga och terrorisera hela skapelsen och kristna i synnerhet. Det är därför han vill hindra kristna från att göra sig helt tillgängliga för Gud. De kristna skall inte låta sig avskräckas från att lita på Gud av bristande tillit till Gud, utan i stället försöka skydda sig själva. De kristna skall vara så upptagna av sina jordelivs verklighet att enbart detta fyller deras hjärtan, och vara fast övertygade om att deras jordeliv i slutändan är allt som betyder något och att detta är helt i sin ordning. Så de har gjort sig hemmastadda här på jorden. Och de är djupt övertygade om att det de vet nu är tillräckligt, och att de är tillräckligt anständiga och starka för att klara av vad som än väntar.

Vad behöver vi göra?

Vi måste be den Helige Ande att öppna våra ögon

a) om Gud, den Allsmäktige, som vet allt och känner oss in i minsta detalj, som har kärlek inte bara ibland eller ofta, utan som alltid är kärlek, eftersom det är hans natur och därför vill göra gott mot alla människor och hela skapelsen, och som därför är helt pålitlig.

b) om Jesus, hans Son, som av kärlek blev en människa som vi och genom sin död på korset skaffade oss en fullständig frälsning och förtjänade för oss rätten att vara och en som accepterar detta. frihet från skuld, får del av den gudomliga naturen och blir ett älskat Guds barn. Han blir då en del av en stor organism, som å ena sidan kallas Kristi kropp och å andra sidan Kristi brud. Jesus uppväcktes från de döda av Fadern efter sin offerdöd. Han placerades av Gud på den högsta platsen, högt över alla makter, myndigheter och auktoriteter. Men Jesus har gjort sig själv så ett med oss att vi skall dela allt med honom, hans härlighet, hans rikedomar, hans plats vid Faderns högra sida i en enhet som aldrig kommer att ta slut.

c) Den Helige Ande måste öppna våra ögon för att han vill leva i oss för evigt, att han hjälper oss att förstå Guds röst och därmed också Bibeln, att han gör det möjligt för oss att göra allt som är nödvändigt med glädje, särskilt genom att hålla Guds kärlek i våra hjärtan, som vi sedan bara behöver släppa ut. Han visar oss sedan varje ögonblick vad vi behöver göra just nu.

d) Vi kan be den Helige Ande att visa oss vår situation, vilka vi egentligen är och vad som hindrar Gud från att ge oss sin fulla välsignelse. Gud vill ge oss frälsning, förnyelse och ett överflödande liv. Om vi väljer att vandra med honom är han så villig att verkligen hjälpa oss att inse vad som fortfarande hindrar oss och bli av med det.

e) Herre, visa oss vad som ligger dig varmt om hjärtat, vad du önskar!

f) Var redo för allt som Gud vill ha av dig, även på helt okonventionella sätt!

g) Lär dig att vara beroende av Gud i allt, du kan inte göra det av din egen insikt och styrka!

h) Lev i stor förväntan på vad som väntar dig.